

DTU's Regnskabsprincipper

Udarbejdet af Adelingen for Økonomi og Regnskab, August 2011

Indhold

1.	Introduktion og centrale begreber	1
1.1	Indregning.....	1
1.2	Værdiansættelse (måling)	2
1.3	Forbedringer og vedligeholdelse	3
1.4	Afskrivning af anlægsaktiver (håndteres af AØR)	4
1.5	Nedskrivning af anlægsaktiver (håndteres af Budget og rapporteringsteamet).....	5
1.6	Opskrivning af anlægsaktiver (håndteres af Budget og rapporteringsteamet)	5
1.7	Bunkning af småaktiver	5
1.8	Periodisering	6
1.9	Hensatte forpligtelser	6
1.10	Regnskabsmæssige skøn (håndteres af Budget og rapporteringsteamet)	7
1.11	Ændring af regnskabspraksis (håndteres af Budget og rapporteringsteamet).....	8
1.12	Fejl i tidligere regnskabsår (håndteres af AØR).....	8
1.13	Øvrige centrale begreber.....	8
2.	Resultatopgørelsen.....	10
2.1	Ordinære driftsindtægter	10
2.2	Ordinære driftsomkostninger.....	12
2.3	Andre Driftsposter.....	13
2.4	Finansielle Poster	13
3.	Balance	14
3.1	Aktiver.....	14
3.1.1	Immaterielle anlægsaktiver	15
3.1.2	Materielle anlægsaktiver.....	16
3.1.3	Finansielle anlægsaktiver	21
3.1.4	Varebeholdninger	22
3.1.5	Tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser	24
3.1.6	Igangværende arbejder for fremmed regning	25
3.1.7	Andre tilgodehavender	26
3.1.8	Periodeafgrænsningsposter	26
3.1.9	Værdipapirer	27
3.1.10	Likvide beholdninger	27
3.2	Passiver.....	27
3.2.1	Egenkapital	28
3.2.2	Hensatte forpligtelser	28
3.2.3	Langfristede gældsforpligtelser	30
3.2.4	Kortfristede gældsforpligtelser	31
3.2.5	Leverandører af varer og tjenesteydelser	31
3.2.6	Anden kortfristet gæld.....	31
3.2.7	Skyldige feriepenge	32
3.2.8	Igangværende arbejder for fremmed regning	32
3.2.9	Periodiserede donationer	32
3.2.10	Periodeafgrænsningsposter	33
3.3	Eventualforpligtelser	33

1. Introduktion og centrale begreber

DTU er omfattet af reglerne i [bekendtgørelse om tilskud og regnskab m.v. ved universiteterne](#). Bekendtgørelsen fastslår, at universiteterne er omfattet af lov om statens regnskabsvæsen, herunder reglerne i universitetsloven, budgetvejledningen og regnskabsbekendtgørelsen.

[Lov om statens regnskabsvæsen](#) er en rammelovgivning, som er udmøntet i specifikke regler i [Økonomistyrelsens økonomisk administrative vejledning](#) (ØAV).

I det følgende bliver de overordnede principper i omkostningsregnskaber gennemgået:

- Indregning
- Værdiansættelse (måling)
- Forbedringer og vedligeholdelse
- Afskrivning af anlægsaktiver
- Nedskrivning af anlægsaktiver
- Opskrivning af anlægsaktiver
- Bunkning af småaktiver
- Periodisering
- Hensatte forpligtelser
- Regnskabsmæssige skøn
- Ændring af regnskabspraksis
- Fejl i tidligere regnskabsår
- Øvrige centrale begreber

1.1 Indregning

Med indregning menes: om aktiver eller forpligtelser pr. definition skal indregnes som en post i regnskabet, og fra hvilket tidspunkt den pågældende post skal medtages.

Indregning på balancen sker, når **aktivet** (ressourcer) er anskaffet til vedvarende brug eller eje og indgår som et produktionsaktiv, samt når aktivets kostpris kan opgøres pålideligt. Indregning betinger, at aktivet vil bidrage til målopfyldelsen.

For materielle og immaterielle anlægsaktiver (ekskl. IT- udstyr, der bunkes) gælder endvidere, at indregning kun foretages, når kostprisen for aktivet overstiger 100.000 kr.

En forpligtelse (**passiver**) er en eksisterende pligt opstået som et resultat af en tidligere begivenhed, og hvis indfrielse forventes at medføre et træk på de finansielle beholdninger eller ressourcer.

Definitionen indebærer, at kun forpligtelser, man ikke kan frigøre sig fra, indregnes. Indfrielsen af forpligtelsen skal være uafhængig af den fremtidige handlemåde. Dvs.

Forpligtelser, som kan undgås, f.eks. som følge af omlægning af driften, indregnes ikke. En forpligtelse indregnes, når der kan foretages en pålidelig opgørelse af værdien af forpligtelsen.

Forpligtelser kan være gældsforpligtelser eller hensatte forpligtelser (hensættelser). Fælles for dem begge er, at de er en pligt, som man har påtaget sig, og hvis indfrielse forventes at medføre et træk på de finansielle beholdninger. Definitionen består i pligten til eller ansvaret for at handle eller udføre noget på en bestemt måde, hvor:

- Modtageren er kendt
- Forpligtelsen er erkendt
- Afviklingsbetingelser er kendt

Gældsforpligtelser opfylder alle 3 betingelser, hvorimod hensatte forpligtelser er sandsynlige, men uvisse med hensyn til beløbets størrelse og tidspunktet for betaling, og derfor ikke opfylder betingelse 3.

Forpligtelser, der er usikre med hensyn til, om de udløser et træk på betalinger, oplyses i regnskabet som eventualforpligtelser. Dette vil ofte være tilfældet, hvor forpligtelsens eksistens først kan bekræftes af en eller flere fremtidige begivenheder.

1.2 Værdiansættelse (måling)

Med værdiansættelse menes, hvilken værdi aktivet eller forpligtelsen opføres med på balancen.

Aktiver og forpligtelser skal værdiansættes ud fra kostprisprincippet, hvilket indebærer, at aktiver og forpligtelser i praksis værdiansættes til anskaffelsespris (= kostpris).

Aktiver og forpligtelser skal således **ikke** værdiansættes til den aktuelle dagsværdi, dvs. den nutidige markedspris for et tilsvarende aktiv eller forpligtelse.

Nedenfor er der nærmere redegjort for, hvorledes kostprisen opgøres for de forskellige typer aktiver.

Anlægsaktiver

Anlægsaktiver værdiansættes til kostpris inklusiv alle omkostninger foranlediget af anskaffelsen eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv, indtil det tidspunkt hvor aktivet er klar til at blive taget i brug. Kostprisen værdiansættes med fradrag af pris og mængderabatter.

Som eksempler på omkostninger tilknyttet anskaffelsen kan nævnes:

- told- og afgifter
- leverings- og transportomkostninger
- installationsomkostninger
- honorarer til ekstern konsulentbistand, advokater, revisorer og ingeniører m.v.

- nedtagelses-, bortskaffelses- og retableringsomkostninger, der opstår på anskaffelsestidspunktet, såfremt disse opfylder betingelserne for indregning som en hensat forpligtelse
- Rejseomkostninger direkte foranlediget af anskaffelsen

Nedtagelses-, bortskaffelses- og retableringsomkostninger, som indgår som en del af kostprisen på anskaffelsestidspunktet, skal justeres efterfølgende, såfremt betingelserne for indregning som en hensat forpligtelse ændres væsentligt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor retableringsudgifterne øges i takt med, at aktivet anvendes. En ændring vil medføre et ændret afskrivningsgrundlag. Et forhøjet eller reduceret afskrivningsgrundlag med fradrag af allerede foretagne afskrivninger fordeles systematisk over aktivets resterende levetid. DTU har valgt ikke at indregne en andel af fællesudgifter til kostprisen.

Omsætningsaktiver

Kostprisen for omsætningsaktiver skal indeholde de omkostninger, som er foranlediget af anskaffelsen, eller som kan henføres til det fremstillede aktiv.

Gældsforpligtelser

Gældsforpligtelser værdiansættes til kostpris. For kreditorer indebærer kostpris en ubetalt faktura fra en leverandør, hvor betalingsbetingelserne er præciseret. For lånebeløb er kostprisen lig det nominelle beløb.

1.3 Forbedringer og vedligeholdelse

Vedligeholdelse skal føres som driftsomkostning, mens forbedring af anlægget skal aktiveres på balancen.

Vedligehold

Vedligehold omfatter omkostninger til reparation og løbende vedligehold af et materielt anlægsaktiv, dvs. omkostninger som alene opretholder aktivets værdi. Vedligeholdelsesudgifter er normalt sådanne udgifter, der er en følge af almindelig slid og ælde. Udgifter til udbedring af skader opstået som følge af vejrligets almindelige indflydelse såsom frostsprængninger, råd i træværk og fugtskader er også en omkostning.

Forbedring

Forbedring omfatter afholdte udgifter, der tilfører et aktiv nye eller forbedrede egenskaber eller på anden måde forøger det pågældende aktivs nytteværdi, og som bidrager til DTU's målopfyldelse. Forbedringer skal ses i forhold til aktivets stand på anskaffelsestidspunktet. Forbedringer er således karakteriseret ved at øge kapaciteten og/eller funktionaliteten og/eller levetiden.

Forbedringer værdiansættes til kostpris (ved tidspunktet for ibrugtagning), tillægges aktivets regnskabsmæssige værdi og afskrives over hovedaktivets restlevetid, medmindre forbedringen forlænger hovedaktivets levetid eller er at sidestille med et nyt aktiv. I disse sidstnævnte tilfælde fastsættes levetiden for forbedringen indenfor den tilladte/normerede afskrivningsperiode.

Beslutningen om at indregne udgifter som forbedringer skal foretages, inden udgifterne afholdes. Er udgifterne først udgiftsført i resultatopgørelsen som vedligeholdelse, kan de ikke i senere regnskabsår indregnes som forbedringer.

Alle mindre arbejder – under 100.000 kr. – føres uden videre som driftsomkostning. Det samme gælder alle arbejder, som i hovedsagen har karakter af løbende vedligehold, dvs. som skal udføres med relativt korte mellemrum, op til ca. 5 år.

Som løbende vedligehold og dermed som driftsomkostning regnes:

- Vedligehold af bygningsoverflader indvendig og udvendig, især maling, men også mindre betonrenoveringsarbejder på indgangspartier mv.
- Fornyelse af gulvbelægninger
- Fornyelse af tagpap på de flade tage (alle DTU's bygninger har flade tage)
- Facadevedligehold i form fugereparationer i murværk, betonrenovering omkring indgangspartier og vinduesudskiftninger, herunder de omfattende facaderenoveringer, der foretages ved overdragelse af bygninger til SCION-DTU a/s.
- Udskiftning af forsyningsrør og -kabler, indvendige afløbsrør, sanitet, bladingsbatterier, urinalskyl o. lign. – også når det sker som større samlede projekter
- Mindre vedligeholdelsesarbejder på asfalt- og stenbelægninger samt kloaker
- Fornyelse og udbygning af telefon- og edb-kabling

De driftsførte vedligeholdelsesarbejder indeholder arbejder, som i visse tilfælde kan begrundes helt eller delvist aktiveret og afskrevet over en årrække. Det gælder sådanne som vinduesudskiftninger, renovering af beton omkring indgangspartier og de større samlede udskiftninger af forsyningsrør og -kabler. DTU har vurderet, at det samlede omfang heraf ikke er væsentligt. Endelig kan nævnes, at mindre ombygningsarbejder, som bl.a. forekommer i forbindelse med samflytning af institutter og "fortætning" af DTU's aktiviteter (f.eks. flytteomkostninger), og i hvilken forbindelse, der også for en del udføres indvendige hovedstandsættelser (f.eks. nyindretninger), føres som driftsudgifter.

1.4 Afskrivning af anlægsaktiver (håndteres af AØR)

Når anlægsaktiver indregnes i balancen, reduceres kostprisen med af- og nedskrivninger som udtryk for det slid, som har været på aktivet.

Alle anlægsaktiver, hvor den historiske kostpris overstiger bagatelgrænsen på 100.000 kr., afskrives efter den lineære metode. Lineære afskrivninger betyder, at kostprisen i form af ressourceforbruget (f.eks. slid, teknologisk forældelse osv.) fordeles i lige store dele over aktivets levetid. Se dog særlige regler vedrørende bunkning i afsnit 1.7.

Afskrivning på anlægsaktiver påbegyndes, når aktivet er klart til at blive taget i brug.

Levetiden er defineret som den økonomiske levetid. Den økonomiske levetid udtrykker det antal år, aktivet forventes at have en økonomisk værdi. Hvis aktivet udskiftes før udløbet af den økonomiske levetid, udgør brugstiden afskrivningsperioden.

Økonomistyrelsen har fastsat levetiden for alle typer af anlægsaktiver.

I forbindelse med beregning af afskrivninger tillades ikke at indregne en forventet scrapværdi. Scrapværdi defineres som den rest-, skrot eller salgsværdi et materielt anlægsaktiv

forventes at have på det tidspunkt i fremtiden, hvor aktivet udtages af driften og eventuelt sælges.

1.5 Nedskrivning af anlægsaktiver (håndteres af Budget og rapporteringsteamet)

Anlægsaktiver og omsætningsaktiver, som er uforudset forringet, skal nedskrives, når værdifaldet ikke er forbigående.

Nedskrivninger skal foretages med forsigtighed. Anlægsaktiver må ikke nedskrives på grundlag af subjektive vurderinger eller som følge af den generelle prisudvikling.

Nedskrivning foretages ud fra følgende retningslinjer:

- 1) Der skal være tale om et væsentligt værdifald, før en nedskrivning foretages
- 2) Anlægsaktiver, som er teknisk forældede, ikke anvendes, er beskadigede, eller hvor anvendelsen er meget begrænset, nedskrives til den værdi, de vurderes at have. Nedskrivning må kun ske i de tilfælde, hvor nedskrivningen kan dokumenteres ud fra en faktisk hændelse, hvilket vil sige, at nedskrivningen skal ske på baggrund af et objektive grundlag. Det kan fx være som følge af en brand, materiel beskadigelse eller at et anlæg er utidssvarende i forhold til det formål, aktivet anvendes til. En nedskrivning medfører en reduktion af afskrivningsgrundlaget.
- 3) Anlægsaktiver, som det er besluttet officielt at skrotte eller udskifte/udfase indenfor en nærmere årrække, dvs. før normal levetid, nedskrives ikke. I stedet forkortes afskrivningsperioden. Dette medfører, at nedskrivningen tages fremadrettet og fører til, at afskrivninger bliver større end oprindeligt forudsat.
- 4) Anlægsaktiver under opførelse nedskrives, når udviklingsomkostninger, som indgår i aktivets kostpris, ikke opfylder indregningskriterierne, dvs. at udviklingsudgifter, som er spildte, eller udgifter, som relaterer sig til ineffektivitet eller indledende driftstab, ikke medregnes i kostprisen. Nedskrivningskravet omfatter alle anlægsaktiver under opførelse, herunder særligt interne IT- projekter, som er i en udviklingsfase.
- 5) Omsætningsaktiver nedskrives til nettorealiseringsværdi, hvilket betyder, at såfremt den faktiske værdi er lavere end den bogførte værdi, nedskrives der til denne værdi. Nettorealiseringsværdien for tilgodehavender er kostprisen fratrukket eventuelle tab samt omkostninger foranlediget af inddrivelsen

Alle nedskrivninger dokumenteres i årsrapporten med begrundelse for, hvorfor de er foretaget.

1.6 Opskrivning af anlægsaktiver (håndteres af Budget og rapporteringsteamet)

En opskrivning af et aktiv vil – modsat en nedskrivning – indebære, at aktivets værdi på balancen bliver forøget.

Det bør dog bemærkes, at der på DTU ikke er adgang til at foretage opskrivning af aktiver.

1.7 Bunkning af småaktiver

Materielle anlægsaktiver med en kostpris under 100.000 kr. skal ikke indregnes på balancen, men omkostningsføres direkte i resultatopgørelsen.

Anskaffelser af aktiver under bagatelgrænsen på 100.000 kr., som har karakter af

”bunkeanskaffelser”, dvs. anskaffelser der kan betragtes som en helhed, uanset den dækker over en mængde af mindre aktiver, **kan** indregnes som aktiver i balancen, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- investeringen samlet set er væsentlig
- aktiverne opfylder særlige formålsbestemte aktiviteter, som er nødvendige for opgavevaretagelse, drift eller produktion
- har en længerevarende brugstid, som overstiger 1 år
- enkeltaktiverne har en ensartet levetid

Brugen af bunker kan være relevant, når man har særlige formålsbestemte aktiviteter, hvori der indgår mange ensartede aktiver, og hvor det er formålstjenligt, at der kan ske en opfølgning på området.

I forhold til brugen af bunker er det vigtigt at være opmærksom på, at enhver ændring i brug af bunker er en ændring af anvendt regnskabspraksis.

I henhold til ØAV skal bunkede aktiver afskrives efter den lineære metode (læs nærmere herom i afsnit 1.4 Afskrivning af anlægsaktiver).

1.8 Periodisering

Omkostningsprincipper betyder, at indtægter og omkostninger skal indregnes i takt med udførelsen af de aktiviteter, de er tilknyttet. Det indebærer, at:

- Indtægter skal indregnes på det tidspunkt, de optjenes eller skabes, uanset indbetalingstidspunktet
- Omkostninger indregnes på det tidspunkt, de forbruges, uanset betalingstidspunktet

Af hensyn til at få indtægter og omkostninger periodiseret korrekt omkring regnskabsafslutninger er det nødvendigt at lave en periodeafgrænsning. Dette indebærer, at:

- Betalinger for omkostninger inden balancedagen, som vedrører de efterfølgende år skal klassificeres som periodeafgrænsningsposter under omsætningsaktiver
- Betalinger der er indgået senest på balancedagen, og som vedrører indtægter i de efterfølgende år, skal klassificeres som periodeafgrænsningsposter under forpligtelser
- Indtægter, der vedrører regnskabsåret, og som først forfalder til betaling efter balancedagen, skal klassificeres som tilgodehavender
- Omkostninger der vedrører regnskabsåret, og som først vil blive betalt i de efterfølgende år, skal klassificeres som gældsforpligtelser

1.9 Hensatte forpligtelser

En hensat forpligtelse er en forpligtelse, der vedrører indeværende eller tidligere regnskabsår, og som er sandsynlig, men uvis med hensyn til præcis størrelse eller afviklingstidspunkt. Definitionen skal endvidere opfylde indregningskriterierne for forpligtelser.

Definitionen indebærer, at der kun kan hensættes til bagudrettede og ikke fremtidige begivenheder. Fremtidige omkostninger opfylder således ikke definitionen på en hensat forpligtelse.

'Med sandsynlighed' menes, at det er mere sandsynligt - end ikke - at man vil erkende forpligtelsen. Sandsynlighed er defineret som værende "større end 50 %" for, at forpligtelsen erkendes.

Hensættelser kan både være retlige eller faktiske forpligtelser. En retlig forpligtelse foreligger, når man som følge af aftale, lovgivning eller retspraksis skal indfri forpligtelsen. En faktisk forpligtelse foreligger, når man gennem sin handlemåde har skabt en berettiget forventning hos tredjemand om, at man har til hensigt at indfri forpligtelsen.

Hensatte forpligtelser opgøres til kostpris eller, hvis denne ikke kan opgøres, en estimeret dagsværdi over, hvad det koster at indfri forpligtelsen, herunder afledte omkostninger. Hensættelser vil normalt blive baseret på estimer, dvs. bedste skøn. Hensættelser skal tilbageføres, når grundlaget for indregningen ikke længere er til stede. En tilbageføring føres over resultatopgørelsen.

1.10 Regnskabsmæssige skøn (håndteres af Budget og rapporteringsteamet)

Værdiansættelsen af aktiver og forpligtelser på balancen samt fastsættelsen af afskrivningsperioder mv. må i visse tilfælde baseres på regnskabsmæssige skøn, der sigter mod at gøre regnskabet så retvisende som muligt.

Regnskabsmæssige skøn udtrykker de mest sandsynlige, økonomiske forløb eller udfald af de fremtidige begivenheder baseret på de oplysninger, der er til rådighed frem til tidspunktet, hvor årsrapporten godkendes.

Regnskabsmæssige skøn udøves inden for rammerne af virksomhedens anvendte regnskabspraksis og udtrykker de vurderinger, som ledelsen foretager ved vurdering af indregningstidspunkt og ved måling af poster, hvorom der ikke hersker fuld viden eller sikkerhed.

Regnskabsmæssige skøn kan f.eks. være størrelsen af et forventet tab på tilgodehavender, måling af en hensættelse, fastlæggelse af afskrivningsmetode (lineær eller saldo), levetidens længde og vurdering af nedskrivning.

Indvirkninger af ændringer i regnskabsmæssige skøn føres over resultatopgørelsen. Ændringerne skal tilbageføres samme sted, som den oprindelige effekt blev indregnet. Afskrivninger, der er foretaget i tidligere år, kan dog ikke tilbageføres.

Ændringen indregnes i

- ændringsåret, såfremt ændringen alene påvirker dette, eller
- ændringsåret samt efterfølgende år, hvis disse påvirkes

Et eksempel på en ændring i et regnskabsmæssigt skøn kan være en ændring i en hensættelse, som ikke skyldes nogen ny, økonomisk hændelse, men skyldes mere information om den begivenhed, som allerede tidligere har ført til hensættelsen.

Ændrede regnskabsmæssige skøn skal beskrives i redegørelsen for anvendt regnskabspraksis eller forklares i noterne.

1.11 Ændring af regnskabspraksis (håndteres af Budget og rapporteringsteamet)

I forbindelse med opstillingen af et omkostningsbaseret regnskab anvendes en række kriterier og metoder ved indregning, måling og præsentation, herunder klassifikation af årsregnskabets enkelte poster. De anvendte metoder og kriterier betegnes under ét som anvendt regnskabspraksis.

Ændringer af anvendt regnskabspraksis skal forklares i indledningen til beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis.

1.12 Fejl i tidligere regnskabsår (håndteres af AØR)

Fejl kan f.eks. være, at materielle anlægsaktiver afskrives med en fejlagtig afskrivningsprocent, en manglende indregning af et aktiv eller en hensættelse som følge af en forglemmelse.

Hvis der er en beløbsmæssig effekt ved korrektion af fejl i en tidligere aflagt årsrapport, skal denne indregnes i resultatopgørelsen.

Effekten af fejl i et tidligere regnskabsår, hvis indvirkning på de tidligere godkendte årsrapporter er så væsentlig, at disse ikke længere kan anses for at være retvisende, beskrives i redegørelsen for anvendt regnskabspraksis eller forklares i noterne.

Økonomistyrelsen og departementet skal orienteres om fundamentale fejl i tidligere aflagte årsrapporter.

1.13 Øvrige centrale begreber

Væsentlighedsprincippet

Regelsættet på regnskabsområdet udstikker de generelle rammer for statens regnskabsføring.

På områder, hvor regelsættet ikke indeholder en eksakt detailregulering, og hvor afgørelser derfor i større eller mindre udstrækning må baseres på skønsmæssige afgørelser, er det den enkelte virksomhed, der må træffe disse afgørelser bl.a. ud fra væsentlighedsprincippet.

Udfaldet af en beslutning afhænger af beslutningens konsekvenser både i relation til økonomi, men også i relation til andre forhold, som er væsentlige for den løbende drift.

Specielt i relation til opstillingen af omkostningsbaserede regnskaber vil der på en række områder skulle træffes mere eller mindre skønsmæssige afgørelser, og hvor væsentlighedsprincippet derfor må anvendes. Som eksempler herpå kan f.eks. fremhæves spørgsmålet om afsættelse af midler til hensatte forpligtelser, afgørelsen af om omkostning skal anses for en vedligeholdelse eller en forbedring samt afgørelsen af behovet for at foretage nedskrivning på anlægsaktiver.

Brutto/nettoprincippet

Aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger skal indregnes brutto og må ikke modregnes, medmindre modregning kræves specifikt i regelsættet. Dvs. at posterne i resultatopgørelsen og balancen præsenteres særskilt.

Modregning er kun tilladt i de tilfælde, hvor det afspejler indholdet af en transaktion eller begivenhed. Præsentation af anlægsaktiver med fradrag af nedskrivninger eller hensættelse til tab på tilgodehavender er ikke modregning, men en integreret del af værdiansættelsen.

Et beløb, som skyldes til en debitor, må ikke klassificeres som en aktivpost. Posten skal klassificeres som en gældspost. Endvidere må hensatte forpligtelser tilknyttet et anlægsaktiv ikke modregnes i denne.

Konsistens

Konsistens er udtryk for, at ens regnskabsposter skal behandles regnskabsmæssigt ens. Hvis man for eksempel har den regnskabspraksis, at udviklingsprojekter skal indregnes og måles til anskaffelsessum med fradrag af akkumulerede afskrivninger, så skal denne regnskabspraksis anvendes for alle udviklingsprojekter – naturligvis under forudsætning af, at det kan gøres pålideligt.

Klarhed og forståelighed

Regnskabet skal aflægges på en sådan måde, at en ekstern uddannet regnskabslæser kan gennemskue og forstå regnskabet.

Substans

Såfremt det i en given situation vil være mere retvisende for regnskabsaflæggelsen at behandle en regnskabspost efter sit reelle indhold frem for det formelle indhold, skal dette gøres.

Neutralitet

Neutralitetsprincippet er udtryk for, at alle væsentlige forhold skal beskrives neutralt i regnskabet, og at såvel negative som positive resultater vises neutralt.

Formel kontinuitet

Den formelle kontinuitet foreskriver, at der skal være overensstemmelse mellem egenkapitalen ultimo det ene år og egenkapitalen primo det følgende år. Dette skal sikre, at alle poster vises i regnskabet.

Reel kontinuitet

Af dette princip følger, at den anvendte regnskabspraksis ikke må ændre sig fra år til år. Det betyder ikke, at man aldrig kan skifte regnskabsprincip, men at det kun kan ske i særlige situationer – og under iagttagelse af et særligt regelsæt. Regelsættet indebærer blandt andet, at man i regnskabet redegør for konsekvenserne af principskiftet.

2. Resultatopgørelsen

Resultatopgørelsen opdeles på henholdsvis ordinære indtægter, ordinære omkostninger, andre driftsposter og finansielle poster.

Opdelingen foretages for, at regnskabslæser nemmere kan bedømme, hvorledes ressourceforbruget varierer med aktiviteten, og med de indtægter som skabes. Ved ordinære aktiviteter forstås aktiviteter, som udgør en del af hovedaktiviteten, og som er vedvarende og regelmæssigt tilbagevendende.

2.1 Ordinære driftsindtægter

Ordinære driftsindtægter er jævnlige tilbagevendende indtægter, som indgår i den ordinære drift.

Indregning

For samtlige ordinære driftsindtægter gælder, at de indregnes i resultatopgørelsen, når levering har fundet sted, og virksomheden har erhvervet en juridisk ret til at modtage betaling for den leverede vare eller ydelse.

Indtægter indregnes med fradrag af eventuelle pris- og mængderabatter.

I tilfælde, hvor indtægter ikke hidrører fra levering af varer eller ydelser (f.eks. renteindtægter), skal indregningen ske, så snart beløbet kan endeligt opgøres og senest på betalingstidspunktet.

Formålsbestemte tilskud som eksempelvis forskerskoler indregnes i takt med afviklingen af den aktivitet, tilskuddet dækker

Specielt for projektindtægter, hvis retmæssige erhvervelse forudsætter gennemførelse af en nærmere specificeret aktivitet, skal indtægter indregnes i takt med omkostningsafholdelsen til denne aktivitet. Det kræver, at indtægten kan opgøres pålideligt. Sådanne projektindtægter kan f.eks. forekomme i forbindelse med EU-tilskud, tilskudsfinansierede forskningsaktiviteter eller indtægtsdækket virksomhed.

Tilskud, hvortil der ikke er knyttet betingelser, indregnes som indtægt på tidspunktet for modtagelsen.

Periodeafgrænsning

Indtægter fra levering af varer og ydelser skal periodiseres, såfremt indtægten kan henføres til flere forskellige regnskabsår. Strækker en indtægt sig hen over årsskiftet, periodiseres indtægten på de forskellige regnskabsår ud fra de perioder, indtægten vedrører. Modtages f.eks. en forudbetaling pr. 1. oktober for en ydelse, som virksomheden vil levere i løbet af det kommende halve år, så periodiseres denne betaling ved, at halvdelen optages i resultatopgørelsen for det indeværende år, og den anden halvdel optages på resultatopgørelsen for det kommende år.

Opdeling

Ordinære driftsindtægter omfatter følgende indtægter:

- Uddannelse
- Forskning
- Øvrige indtægter på Finansloven

- Eksterne midler til forskning
- Kommerciel indtægtsdækket virksomhed
- Andre indtægter

Uddannelse

Posten 'uddannelse' omfatter finanslovstilskud til heltidsuddannelse og deltidsuddannelse samt adgangskursus. Indtægten er aktivitetsbestemt og baseret på et taxametersystem. Uddannelsestilskuddet er baseret på antallet af optjente studenterårsværk (STÅ). Et studenterårsværk er lig med bestået eksamensaktivitet svarende til et års normeret studietid. DTU genererer årligt godt 4.000 STÅ á ca. 100.000 kr. Hertil kommer taxameterindtægt fra åben uddannelse og adgangskursus.

Forskning

Posten 'forskning' omfatter finanslovtilskud til basisforskning og ph.d.-finansiering. Tilskuddet er i vid udstrækning fastlagt på grundlag af konkrete, politiske beslutninger og er universitetsfordelt efter en model, hvorefter 50 % af bevillingen fordeles proportionalt ift. de enkelte universiteters indtjente uddannelsesbevilling, 40 % af bevillingen fordeles proportionalt i forhold til de enkelte universiteters eksterne forskningsvirksomhed, og 10 % fordeles proportionalt i forhold til de enkelte universiteters antal af uddannede ph.d.-stipendiater.

I perioden 2010 til 2012 vil en ny fordelingsmodel blive indfaset, hvor midlerne vil blive fordelt efter en model, der også tager højde for bibliometriske faktorer (antal citationer mv.). Når den nye fordelingsmodel er fuldt indfaset, vil universiteternes uddannelsesbevilling vægte med 45 %, forskningsvirksomhed vil vægte 20 %, publicering vil vægte 25 %, og antal færdiguddannede ph.d.'ere vil vægte 10 %.

Øvrige indtægter på Finansloven

Øvrige tilskud via finansloven omfatter biblioteksvirksomhed, bygningsvedligeholdelse og afskrivninger (kapitaltilskud), samt en række mindre formål som f.eks. udenlandske statsstipendier.

Eksterne midler til forskning

Posten består af tilskudsfinansieret forskningsvirksomhed, periodiserede anlægsdonationer og andre tilskudsfinansierede aktiviteter i form af gaver, tilskud, samarbejdsaftaler, programmidler eller lignende til dækning af rejselegater, udvikling af undervisningstilbud samt tilskud til udenlandske studerendes ophold på DTU.

Til dækning af overheadomkostninger ved tilskudsaktiviteter beregner DTU et vederlag. Vederlaget indregnes som indtægt i takt med anvendelsen af tilskuddene.

Kommerciel indtægtsdækket virksomhed

Posten omfatter projekter som primært har en forretningsmæssig interesse for instituttet frem for forskningsmæssig interesse. Projekterne udføres i konkurrence med private og offentlige virksomheder, og indtægten afspejler en kommerciel situation, hvor instituttet beregner sig en fortjeneste.

Andre indtægter

Posten omfatter huslejeindtægter, notesalg, konferencer, deltagerbetaling på deltidsuddannelse, patentindtægter m.v.

2.2 Ordinære driftsomkostninger

Ordinære driftsomkostninger er jævnligt, tilbagevendende omkostninger, som indgår i den ordinære drift.

Indregning

For samtlige ordinære driftsomkostninger gælder, at de indregnes i resultatopgørelsen, når levering har fundet sted, og man er juridisk forpligtet til at betale for den leverede vare eller ydelse.

Ordinære driftsomkostninger indregnes med fradrag af eventuelle pris- og mængderabatter.

I tilfælde, hvor omkostninger ikke hidrører fra levering af varer eller ydelser (f.eks. renteudgifter), skal indregningen ske, så snart beløbet kan endeligt opgøres og senest på betalingstidspunktet.

I de ordinære driftsomkostninger indgår afskrivninger, nedskrivninger og hensættelser. Disse indregnes i takt med, at de forbruges og uanset betalingstidspunkt.

Periodeafgrænsning

Omkostninger hidrørende fra levering af varer og ydelser skal periodiseres, såfremt omkostningen vedrører flere forskellige regnskabsår. Strækker en omkostning sig hen over årsskiftet, periodiseres omkostningen på de forskellige regnskabsår ud fra de perioder, omkostningen vedrører.

Opdeling

Ordinære driftsomkostninger omfatter følgende omkostninger efter art:

- Personaleomkostninger
- Andre ordinære driftsomkostninger, samt
- Af- og nedskrivninger

I DTU's årsregnskab fordeles omkostninger på formål efter principper fastsat af VTU. Det tilstræbes, at så stor en del af DTU's omkostninger som muligt henføres direkte til udadrettede/faglige formål, dvs. uddannelse, forskning og innovation. Omkostninger, der ikke kan henføres direkte til formål, fordeles ved hjælp af fordelingsnøgler.

Forbrugsomkostninger

Forbrugsomkostninger omfatter husleje, forbrug af energi, vand, kontorhold, rengørings- og toiletartikler, aviser og blade til kontorbrug, porto, annoncering, trykning, teleafgifter, revisor, advokat og konsulentbistand samt lignende øvrige varer.

Personaleomkostninger

Personaleomkostninger er omkostninger til løn, pension, omkostninger til feriepenge- og overarbejdsforpligtelse samt andre personalerelaterede omkostninger.

Andre ordinære driftsomkostninger

Andre ordinære driftsomkostninger omfatter forbrug af andre varer og tjenesteydelser,

f.eks. rejser, repræsentation, reparations- og vedligeholdelsesomkostninger, arbejds-markedsbidrag, ejendomsskatter, vægtafgifter, andre skatter og afgifter, hensættelser, afgifter til tværministerielle ordninger, omkostningsdækkende ydelser, kontante godtgørelser, kantinetilskud, AER tilskud/refusion, tilskud til udland, tilskud til erhverv, andre tilskud, interne statslige overførselsudgifter.

Af - og nedskrivninger

Afskrivninger er det beregnede forbrug på anlægsaktiverne, mens nedskrivninger er en værdiforringelse forårsaget f.eks. af fysisk skade som brand eller af teknologisk forældelse.

2.3 Andre Driftsposter

Ved andre driftsposter forstås aktiviteter, som ligger uden for hovedaktiviteten, men som normalt er regelmæssigt tilbagevendende. Andre driftsposter omfatter andre driftsindtægter, f.eks. erstatninger for meromkostninger hvor entreprenører og håndværkere har begået fejl, og gevinst/tab ved afhændelse af anlæg og andre driftsomkostninger, f.eks. almindelige erstatninger, investeringstilskud samt øvrige omkostninger, der ikke kan henføres til den ordinære drift. Reglerne for indregning og periodisering er de samme som for ordinære driftsindtægter og ordinære driftsomkostninger.

2.4 Finansielle Poster

De finansielle poster omfatter finansielle indtægter og omkostninger. Finansielle indtægter består af renteindtægter og overskud fra kurs- og kassedifferencer samt andre kursgevinster, mens finansielle omkostninger består af renteomkostninger og underskud fra kurs- og kassedifferencer samt andre kurstab. Reglerne for indregning og periodisering er de samme som for ordinære driftsindtægter og ordinære driftsomkostninger.

3. Balance

Helt overordnet sondres der mellem aktiver og passiver (forpligtelser).

3.1 Aktiver

Aktiver er ressourcer, der:

- 1) ejes af institutionen
- 2) er et resultat af begivenheder, der ligger forud for regnskabsafslutningen
- 3) forventes at bidrage til den fremtidige målopfyldelse og/eller forventes at ville bibringe institutionen en økonomisk fordel (penge i kassen), og
- 4) kan opgøres i penge

Passiver er en pligt, der:

- 1) påhviler institutionen
- 2) er et resultat af begivenheder, der ligger forud for regnskabsafslutningen
- 3) forventes at medføre afgang af økonomiske fordele (penge ud af kassen), og
- 4) kan opgøres pålideligt

Summen af aktiver skal altid svare til summen af passiver.

Aktiverne på balancen består af beholdninger og tilgodehavender. Beholdningerne udgør værdien af aktiver såvel fysiske som ikke-fysiske anskaffet med henblik på længerevarende brug.

Tilgodehavender indeholder pengetilgodehavender fra salg af vare- og tjenesteydelser, igangværende arbejder for fremmed regning samt periodeafgrænsningsposter i form af forudbetalte omkostninger.

Endvidere indeholder balancen finansielle aktiver.

Aktiverne på balancen følger en nærmere defineret klassifikation. Posterne opstilles i rækkefølge med de mindst likvide poster først. Anlægsaktiver kommer derfor før omsætningsaktiver, idet de pr. definition anskaffes med henblik på længerevarende brug. En institutions omsætningsaktiver er normalt de poster, som forventes indfriet på kort sigt, normalt indenfor 12 måneder.

I de følgende afsnit gennemgås de enkelte poster på balancen i den rækkefølge, de er klassificeret.

For hvert enkelt immaterielt og materiel anlægsaktiv – og summen heraf – skal der kunne redegøres for en række oplysninger som eksempelvis:

- Anskaffelsessum primo
- Tilgang
- Afgang
- Anskaffelsessum ultimo
- Afskrivninger primo
- Årets afskrivninger
- Afskrivninger vedrørende afgang
- Afskrivninger ultimo
- Bogført værdi

For at holde styr på disse oplysninger anvendes anlægskartoteket. Anlægskartoteket er et undersystem til finanssystemet.

3.1.1 Immaterielle anlægsaktiver

Et immaterielt aktiv er et identificerbart, ikke-monetært aktiv uden fysisk substans, som besiddes med henblik på produktion, distribution, til udlejning eller til administrative formål.

Immaterielle anlægsaktiver omfatter på DTU kun opfindelser og patenter

Ved større udviklingsprojekter, som eksempelvis udvikling af IT- systemer, og udvikling af software, skal AØR underrettes for stillingstagen til den regnskabsmæssige behandling, da der gælder særlig detaljerede regler herfor.

Opfindelser og patenter

Opfindelser og patenter defineres som identificerbare ikke-monetære aktiver uden fysisk substans.

Indregning

Opfindelser, der er klart definerede og identificerbare, hvor den tekniske udnyttelse og et potentielt marked er påvist, og hvor det forventes at kunne indgås en aftale med en ekstern samarbejdspartner, indregnes som et immaterielt anlægsaktiv.

Måling

"Opfindelser og patenter" måles til kostpris, jf. [de generelle værdiansættelsesregler](#) i ØAV.

De medgåede omkostninger til anskaffelsen inkluderer bl.a. undersøgelse af patenterne, registrering af patenterne samt honorarer til juridisk og teknisk konsulentbistand.

Afskrivning

Der afskrives med virkning fra det tidspunkt, aktivet er klart til brug. Der afskrives over aktivets fastsatte levetid efter den lineære metode.

Patentrettigheder afskrives over patentets juridiske løbetid, hvilket typisk udgør 20 år.

Nedskrivning

Nedskrivning foretages efter de generelle regler.

Krav om nedskrivning for værdiforringelse medfører, at der ved hver årsregnskabsafslutning foretages en vurdering af udnyttelsesmulighederne, som danner grundlag for fastsættelsen af værdien af rettighederne og den økonomiske levetid.

Nedskrivning foretages normalt som en forkortelse af den normerede afskrivningsperiode. Det medfører, at nedskrivningen tages fremadrettet og fører til, at de årlige afskrivninger bliver større end oprindeligt forudsat. Dog skal patenter, der ikke benyttes længere eller som følge af teknisk forældelse, nedskrives til 0 kr.

Nedskrivningsbehovet skal så vidt muligt vurderes for det enkelte aktiv. Indgår aktivet i en aktivitet sammensat af en gruppe af andre aktiver, vurderes nedskrivningsbehovet for gruppen som helhed.

3.1.2 Materielle anlægsaktiver

Materielle anlægsaktiver er fysiske aktiver, der er anskaffet eller internt fremstillet med henblik på vedvarende eje eller brug i opgavevaretagelsen, til brug for handel med varer, udførelse af tjenesteydelser eller administrative formål.

Materielle anlægsaktiver opdeles på balancens aktivside i:

- Grunde, arealer og bygninger
- Installationer
- Forsøgsudstyr
- Driftsmateriel
- Inventar og IT- udstyr
- Igangværende arbejder for egen regning

Aktiver skal registreres og værdiansættes efter samme principper uanset, hvordan de er finansieret.

DTU modtager løbende anlægsaktiver som donationer fra virksomheder, legater eller private personer. Hvis der er tale om aktiver, som ville være indregnet som anlægsaktiver, såfremt DTU selv havde finansieret dem, indregnes de med en skønnet kostpris af donationerne under de enkelte anlægsaktivgrupper.

Hvis et aktiv er erhvervet ved en gave/donation, og værdien af gaven overstiger 1 mio. kr., skal et beløb svarende til værdien afsættes som en forpligtelse under periodeafgrænsningsposter (underpunkt: periodiserede donationer). Donationen indtægtsføres i takt med, at der afskrives på det pågældende aktiv – hvis aktivet afskrives over 5 år, så indtægtsføres donationen ligeledes over 5 år. Beløb under 1 mio. kr. indtægtsføres straks.

Ved delvis gavefinansiering udgør periodeafgrænsningsposten et beløb svarende til den forholdsmæssige værdi af aktivet (gavefinansiering 50 % - periodeafgrænsningspost svarende til 50 % af kostprisen for aktivet). Også i denne situation indtægtsføres periodeafgrænsningsposten over samme åremål, som aktivet afskrives over.

Indregning

Materielle anlægsaktiver indregnes på balancen, når de generelle indregningskriterier er opfyldt.

Forbedring

Alle efterfølgende udgifter afholdt på materielle anlægsaktiver udgiftsføres, medmindre de afholdte udgifter er en forbedring, der forøger hovedaktivets funktionalitet væsentligt, og denne er vedvarende, jf. de generelle indregningskriterier for forbedringer.

Eksempler på forbedringer kan være udgifter, der er afholdt for at:

- Forbedre service- eller produktionskvaliteten
- Forlænge hovedaktivets levetid
- Reducere fremtidige driftsudgifter

Udgifter, som er afholdt med henblik på at sikre, at aktivets funktionalitet ikke falder hurtigere end forventet svarende til de indregnede afskrivninger, er vedligeholdelsesudgifter og indregnes ikke som en forbedring.

Måling

Materielle anlægsaktiver måles til kostpris, jf. [de generelle værdiansættelsesprincipper for anlægsaktiver](#) i ØAV.

Forpligtelser, som påhviler aktivet på anskaffelsestidspunktet eller i takt med, at det anvendes, tillægges aktivets kostpris, når forpligtelserne opfylder de generelle indregningskriterier for hensættelser.

Udgifter til prøve kørsler m.v. indgår ikke i aktivets kostpris.

Afskrivning

Der afskrives med virkning fra det tidspunkt, hvor aktivet er klart til brug. Der afskrives over aktivets fastsatte levetid efter den lineære metode.

Aktiv	Afskrivningsperiode
Grunde og arealer:	Ingen afskrivning
Bygninger:	50 år
Almindelige installationer:	20 år
Særlige installationer:	10-20 år
Indretning af lejede lokaler:	10 år; ellers kontraktens løbetid
Forsøgsudstyr	3-15 år
Driftsmateriel og inventar	5-15 år
IT- udstyr	3-5 år
Igangværende arbejde for fremmed regning	Afskrives ikke

Forbedringer værdiansættes til kostpris, tillægges aktivets regnskabsmæssige værdi og afskrives over hovedaktivets restlevetid, medmindre forbedringen forlænger hovedaktivets levetid eller er at sidestille med et nyt aktiv. I disse tilfælde fastsættes levetiden for forbedringen indenfor den tilladte/normerede afskrivningsperiode.

Anvendes forskellige afskrivningsperioder for sammensatte aktiver, skal afskrivningsperioden ligge indenfor hovedaktivets normerede levetid.

Nedskrivning

Materielle anlægsaktiver nedskrives efter de generelle nedskrivningsregler.

Anlægsaktiver, som er uforudset forringet, skal nedskrives, når værdifaldet ikke er forbigående. Dette kan f.eks. være anlægsaktiver, som er teknisk forældede, som ikke anvendes, er beskadigede, eller hvor anvendelsen er meget begrænset. Nedskrivningen foretages som en reduktion af kostprisen. Aktiver, som det er besluttet officielt skal skrottes eller udskiftes/udfases indenfor en nærmere årrække, dvs. før normal levetid, nedskrives ikke; i stedet forkortes afskrivningsperioden.

Nedskrivningsbehovet skal så vidt muligt vurderes for det enkelte aktiv. Indgår materielle anlægsaktiver i en aktivitet sammensat af en gruppe af andre aktiver, vurderes nedskrivningsbehovet for gruppen som helhed.

Grunde, arealer og bygninger

"Grunde" omfatter bebyggede eller ubebyggede grunde, hvor der ikke er forbud mod fremtidig bebyggelse. Omfattet af definition er associerede grunde, der er selvstændigt matrikulerede, herunder tilknyttede arealer, marker m.v.

"Arealer" omfatter ubebyggede grunde, hvor der eksisterer lovhjemmel imod fremtidig bebyggelse, fx naturområder, parker, skove m.v.

"Bygninger" omfatter ejendomme, indretning af lejede lokaler samt almindelige og særlige installationer i bygninger.

Indretning af lejede lokaler omfatter lokalefaciliteter, hvor man selv har foretaget særligt indretning af de lejede lokaler og afholdt udgiften hertil. Lokaleindretning afholdt af udlejer indregnes ikke på balancen. Indretning af lejede lokaler omfatter udgifter, som relaterer sig til nagelfast indretning, der tilgodeser lejers særlige behov. Har anskaffelsen karakter af inventar eller lignende, som ikke er nagelfast, indregnes udgiften som "Inventar". Deposita betalt til udlejer i forbindelse med indgåelse af lejekontrakter mv. klassificeres som et omsætningsaktiv.

Installationer i ejendomme deles op i almindelige og særlige installationer:

- 'Almindelige installationer' defineres som dem bygningen er opført med. I en nybygning vil definitionen normalt omfatte installationer som fx elevatorer, installationer til netværk, tyverisikringsanlæg, særlige energibesparende installationer, handicapindretninger og andre lovmæssige krav til indretning mv.
- 'Særlige installationer' omfatter de installationer, den oprindelige bygning ikke er opført med. Dette kan dreje sig om særindretninger eller installationer, som foretages med henblik på at udføre særlige opgavebestemte aktiviteter i bygningen, herunder fx indretning af laboratorier. Fælles for de særlige installationer er, at de regnskabsmæssigt udskilles fra bygningen og værdiansættes særskilt.

Ejendomme mv. under opførelse for egen regning klassificeres som "Igangværende arbejder for egen regning" under materielle anlægsaktiver.

Forbedringer

Eksempler på afholdte udgifter, som normalt indregnes som forbedringer:

- Tilbygninger der forøger bygningsarealet
- Ombygninger der forøger udnyttelsen af det eksisterende areal
- Forbedringer som nedbringer driftsomkostninger, f.eks. på henblik på udlejning
- Hovedrenovering af veje, pladser, parkeringsanlæg, belægninger, kloaker etc.
- Gennemgående renoveringer af bygninger som modernisering af laboratorier og lovliggørelse af procesventilation
- Totalfornyelse/udskiftning af tekniske anlæg som hovedventiler og ekspansions-elementer (kompensatorer) på varmeanlæg, udskiftning af hoved el- tavler, totaludskiftning og strukturomlægning af køleanlæg, herunder omlægning fra freon- til ammoniakbaseret køling
- Omfattende renoveringer af betonkonstruktioner og murstensgavle, hvor murværket helt eller delvist nedtages og genopmures samt forstærkes

I forbindelse med de indvendige hovedrenoveringer udføres også en del overfladevedligehold i form af maling af vægge og paneler mv. samt udskiftning af gulvbelæg-

ninger, som isoleret set er at betragte som vedligehold, men, som under hensyn til at de indgår i en renovering, der samlet bringer lokalerne til nyværdi, og af praktiske hensyn, skal aktiveres sammen med de øvrige projektudgifter.

Måling

Grunde, arealer og bygninger overtaget fra staten ved overgang til selveje den 1. januar 2002 er værdiansat til genanskaffelsesværdien på overtagelsestidspunktet som fastsat i Tilskudsbekendtgørelsen.

Grunde, arealer og bygninger anskaffet efter 1. januar 2002 måles til kostpris. Ved køb af ejendomme måles grunden, bygningen og installationer som selvstændige aktiver hver for sig.

Ejendomme udskilles i en bygningsværdi og en grundværdi. Herefter udskilles værdien af eventuelle særlige installationer og herefter de almindelige installationer.

Hvis det ikke er muligt at udskille bygningsværdien fra grundværdien ud fra anskaffelsespris, foretages en fordeling ud fra fordelingstallet anført på den seneste offentlige ejendomsvurdering.

Almindelige installationer adskilles fra bygninger, når der ud fra byggeregnskabet fremgår en opdeling.

Særlige installationer udskilles på baggrund af de afholdte udgifter. Indretning af lejede lokaler afskrives over 10 år medmindre der er indgået en længerevarende lejekontrakt. I så fald anvendes lejekontraktens varighed.

Nedskrivning

Der foretages som hovedregel ikke nedskrivning på grunde, arealer, bygninger og installationer. Nedskrivning på bygninger kan dog aktualiseres af f.eks. nødvendige renoveringer for at overholde arbejdsmiljølovgivning eller for at kunne udleje en given bygning til markedsløje.

Indretning af lejede lokaler nedskrives, når det er besluttet, at lejemålet fraflyttes før lejemålets udløb. Nedskrivningen medfører at afskrivningsperioden reduceres, samt at afskrivninger bliver større end oprindeligt forudsat.

Installationer

Installationer er defineret som fysiske aktiver, der er anskaffet eller fremstillet til brug for fremtidig opgavevaretagelse vedrørende produktion af varer, udførelse af tjenesteydelser eller til administrative formål.

Forsøgsudstyr

Forsøgsudstyr er defineret som fysiske aktiver, der er anskaffet eller fremstillet til brug for fremtidig opgavevaretagelse vedrørende produktion af varer, udførelse af tjenesteydelser eller til administrative formål.

Driftsmateriel

Driftsmateriel er defineret som udstyr, der er anskaffet eller internt fremstillet til brug for fremtidig opgavevaretagelse vedrørende produktion af varer, udførelse af tjenesteydelser eller til administrative formål.

Inventar og IT-udstyr

Inventar og IT-udstyr er defineret som kontoradministrativt IT-udstyr eller inventar, der er anskaffet til brug for fremtidig opgavevaretagelse vedrørende udførelse af tjenesteydelser eller til administrative formål.

Inventar og IT-udstyr er ting, som kan flyttes fra en lokalitet til en anden og kan opdeles i 2 kategorier:

- Bunket kontoradministrativt IT-udstyr omfattende småaktiver med en selvstændig kostpris på under 100.000 kr.
- Inventar og andet IT udstyr med en selvstændig kostpris, som overstiger
- 100.000 kr.

Bunken af kontoradministrativt IT-udstyr defineres som det faste udstyr, som udgør "IT-installation". Bunkens indhold fastsættes konkret ud fra IT-politik på området, men i bunken vil typisk indgå faste PC-arbejdsstationer, bærbare PC-ere (i det omfang disse også finder anvendelse som faste arbejdsstationer), skærme, personlige printere, RAM, drev, servere, netværksprintere, scannere, og andet hardware, der indgår i IT- installation. Bunken af kontoradministrativt IT-udstyr vil også omfatte aktiver tilknyttet IT-infrastrukturen (netværket), herunder switches, og krydsfelter etc., i det omfang de kan værdisættes som enkeltbestanddele, og den enkelte del har en kostpris under 100.000 kr.

DTU anvender pt. ikke bunkning af aktiver.

Inventar og andet IT-udstyr omfatter aktiver, som har en selvstændig værdi på over 100.000 kr. Andet IT-udstyr kan omfatte aktiver tilknyttet IT-infrastrukturen (netværket) herunder switches, krydsfelter og servere.

Indregning

Inventar og andet IT-udstyr som ikke er omfattet af IT bunken, indregnes på balancen når de generelle indregningskriterier er opfyldt.

Måling

Kontoradministrativt IT-udstyr måles til kostpris.

Igangværende arbejder for egen regning

Under posten klassificeres uafsluttede projekter, der udføres for egen regning. Ved disse aktiver udfører man selv arbejdet og har, når aktivet er færdiggjort, det endelige ejerskab og nytteværdien til aktivet.

Projekter kan f.eks. være indretning af lokaler, forbedring af et produktionsanlæg eller opførelse af en parkeringsplads.

Når aktivet er færdiggjort, klassificeres aktivet til den materielle anlægsaktiv-gruppe, det tilhører.

Igangværende arbejder for egen regning kan forekomme indenfor alle grupper af materielle anlægsaktiver. Er der tale om opførelsen af større bygninger og anlæg, kan det være nødvendigt i forbindelse med afslutningen af projektet at opdele aktivet på balancen i sine bestanddele (grund, bygning og installation) til brug for fastsættelsen af afskrivninger.

Indregning

Udgifter afholdt på materielle anlægsaktiver under udførelse indregnes i takt med, at de afholdes, og når de kan afgrænses og opgøres pålideligt.

Indregning forudsætter, at der eksisterer forretningsgange og registreringssystemer, som kan registrere og opgøre det ressourceforbrug, der er anvendt til fremstillingen af aktivet.

Måling

Igangværende arbejder for egen regning måles til kostpris.

Forudbetalinger vedrørende igangværende arbejder tillægges aktivets kostpris.

Nedskrivning

Igangværende arbejder for egen regning nedskrives, når der er indikation på værdiforringelse.

Situationer der kan indikere et behov for nedskrivning:

- Uklarhed om fremtidigt projektforsløb
- Spildte udgifter afholdt på anlægsaktiviteter, som ikke vil indgå i det færdige aktiv
- Merforbrug af omkostninger i forhold til budgetter
- Overskridelser af tidsplanen som betyder, at fremstilling af aktivet bliver væsentligt dyrere end først antaget

For at vurdere et nedskrivningsbehov skal registreringssystemer og budgetter kunne opsamle data, herunder tidsforbrug på de forskellige aktiviteter i frembringelsen af det endelige aktiv. Hvis registreringer og budgetter er faseopdelt og baseret på en hensigtsmæssig opbygning af omkostningskomponenter, vil det være muligt at foretage en budgetopfølgning, herunder en vurdering af i hvilke faser eller funktioner der er budgetoverskridelser samt vurdere årsagen til overskridelserne.

3.1.3 Finansielle anlægsaktiver

Finansielle anlægsaktiver vises som en post på balancens aktivside opdelt i:

- Kapitalandele i dattervirksomheder
- Andre værdipapirer og kapitalandele, og
- Udlån og andre langfristede tilgodehavender

Finansielle anlægsaktiver defineres som pengemæssige aktiver. Dette kan være langsigtede tilgodehavender (for eksempel udlån) eller kapitalandele i en anden virksomhed. Finansielle anlægsaktiver er normalt bestemt for vedvarende eje.

Kapitalandele i dattervirksomheder

Virksomheder, i hvilke universitetet besidder flertallet af stemmerettighederne eller på anden måde øver bestemmende indflydelse, betragtes som dattervirksomheder. Kapitalandele i dattervirksomheder indregnes og måles til kostpris.

Andre værdipapirer og kapitalandele

Andre værdipapirer og kapitalandele omfatter aktier, som DTU har modtaget i forbindelse med udnyttelse af optioner. Med henblik på kommercialisering af opfindelser gjort af forskere ansat ved DTU, etableres samarbejde med eksterne partnere omkring oprettelse af inno-

vative selskaber. Dette sker ved, at DTU indskyder rettigheder til opfindelserne i selskaberne mod som vederlag at modtage optioner eller warrants. De modtagne optioner og warrants giver rettighed til, men ikke pligt til, på et senere tidspunkt at tegne aktier i selskaberne til en forud fastsat kurs.

Rettighederne udnyttes alene, hvis opfindelserne har en kommerciel værdi på tidspunktet for udnyttelsesretten. Optioner og warrants indregnes i balancen, såfremt en værdi kan måles pålideligt.

Udlån og andre langfristede tilgodehavender

Udlån til dattervirksomheder måles til amortiseret kostpris (udtryk for, at kurstab/gevinster fordeles over mellemværendets løbetid) eller til en lavere nettorealiseringsværdi.

3.1.4 Varebeholdninger

Varebeholdninger – der er et omsætningsaktiv – omfatter:

- Produktionslagre
- Andre lagre, og
- Forudbetaling for lagervarer

Produktionslagre omfatter de lagre, hvor varen forarbejdes eller besiddes med henblik på videresalg som led i et normalt forretningsforløb, eller som forbruges ved produktion af andre varer. Andre lagre omfatter de lagre, som ikke er produktionslagre. Forudbetalinger for lagervarer omfatter forudbetalinger for produktionslagre.

Produktionslagre

Produktionslagre omfatter:

- Råvarelagre – lagre der består af helt uforarbejdede varer, der bruges i et produktionsforløb eller indgår i en forarbejdningsproces
- Varer under fremstilling – varer der indgår i en forarbejdningsproces, og
- Færdigvarelagre og handelsvarer – endeligt færdigbearbejdede lagervarer

Indregning af produktionslagre

Produktionslagre indregnes på balancen, når de generelle indregningskriterier for aktiver er opfyldt.

Produktionslagre indregnes som et omsætningsaktiv på det tidspunkt, hvor fordele og risici ved besiddelse af lagervarerne overgår til institutionen.

Produktionslagre indregnes i balancen, når de anskaffes og forarbejdes og fragår lageret i takt med, at de sælges, og de tilknyttede indtægter indregnes i resultatopgørelsen.

Værdiansættelse af produktionslagre

Produktionslagre værdiansættes til kostpris,

I kostprisen for varer under fremstilling samt færdigvarer indgår, udover kostpris for råvarer og hjælpematerialer, de forarbejdningsomkostninger og lønomkostninger, der i fremstillings-

perioden er medgået ved produktionen, og som direkte eller indirekte kan henføres til produktionen.

Til kostprisen tillægges fællesudgifter, hvis de indirekte kan henføres til produktionen og opgøres på et veldokumenteret og konsistent grundlag, jf. [de generelle værdiansættelsesprincipper for anlægsaktiver](#) i ØAV.

Indirekte fællesudgifter indregnet på produktionslagre attesteres og godkendes af produktionsledelsen.

Spild, svind og andre udgifter, som ikke bidrager til produktionsvarens værdi, indregnes ikke som en del af varens kostpris.

Lagerværdien opgøres ud fra FIFO-metoden (First in, First out).

Kostprisen for varebeholdninger opgøres med fradrag af varerabatter, bonus og lign. Til kostprisen lægges omkostninger til told, afgifter og transport m.v.

Distributionsomkostninger må ikke indgå i kostprisen.

Udgifter, som indgår i produktionen af produktionslagre, omfatter både direkte omkostninger som løn og materialer samt indirekte fællesudgifter som vedligeholdelse og afskrivninger på maskiner, fabriksbygninger og -udstyr, lageromkostninger samt intern transport, som kan henføres til produktionen.

Lageret tælles op mindst én gang om året. Værdiansættelsen opdeles i 3 dele:

- Råvarelageret værdiansættes til kostpris
- Færdigvarelageret værdiansættes til kostpriser inklusiv andel af medgåede fællesudgifter, og
- Varer i arbejde værdiansættes med udgangspunkt i færdiggørelsesgrader for andel af medgået løn og fællesudgifter

Nedskrivning af produktionslagre

Produktionslagre nedskrives til nettorealisationseværdi, jf. [de generelle nedskrivningsprincipper](#).

Nettorealisationseværdien for produktionslagre er forventet salgspris med fradrag af færdiggørelsesudgifter og udgifter, der afholdes for at effektuere salget.

Nedskrivning foretages for hver varekategori: Råvarer, varer under fremstilling og færdigvarer.

Hvis kostprisen inklusiv eventuelt indregnet andel af fællesudgifter overstiger nettorealisationsprisen, og forskellen er væsentlig og vedvarende, nedskrives varebeholdningen.

Nettorealisationseværdien fastsættes under hensyntagen til:

- Varelagerets størrelse
- Fald i genanskaffelsesværdi på indkøbte råvarer
- Teknisk ukurans (fx fejlproduktion)

- Fysisk ukurans (fx beskadigelse)
- Økonomiske ukurans (fx en reduceret efterspørgsel eller substituerende varer, der er kommet på markedet, og som har sænket prisen på varen)

Fald i genanskaffelsesværdien for indkøbte råvarer kan indikere, at nettorealisationseværdien vil være lavere end kostprisen. Sammenligning af kostpris med nettorealisationseværdi skal ske for hvert enkelt vare. Sammenligning af kostpris med nettorealisationseværdi for kategorier af varebeholdninger under ét kan ikke foretages.

Andre lagre

Andre lagre i form af omkostningsvarer mv. aktiveres ikke.

3.1.5 Tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser

Tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser defineres som det fakturerede vederlag, som stammer fra salg af en vare eller levering af en tjenesteydelse.

Tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser omfatter blandt andet gennemførte tilskudsbaserede forskningsaktiviteter, opfyldelse af samarbejdsaftaler, deltidsuddannelse, DTU Forskningsinformations publikationer, husleje samt rekvirerede kurser og andre rekvirerede arbejder.

Varer eller tjenesteydelser, som er leveret, men hvor debitorforholdet endnu ikke er faktureret, omfattes også af definitionen.

Indregning

Tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser indregnes, når varen/ydelsen er leveret. Levering er sket, når man har overført de væsentligste risici og fordele tilknyttet ejendomsretten over varen eller tjenesteydelsen til køber.

Det er et krav, at indtjeningsprocessen er fuldført, før det fulde tilgodehavende indregnes. Dvs. at ejendomsretten til varen eller tjenesteydelsen er overført til køber. Leveringsklausulen afgør tidspunkt for indregning.

Alle kreditnotaer, der vedrører fakturerede indtægter, indregnes. Der laves en liste over de kreditnotaer, der er udstedt efter regnskabsårets afslutning. De sager, som vedrører indtægtsførte ydelser i gammelt år, indregnes.

Måling

Tilgodehavender fra salg af vare- og tjenesteydelser måles til nettorealisationseværdi (dvs. det nominelle kontantbeløb, som er forfaldent til betaling med fradrag af omkostninger til effektivering af salget), hvilket i praksis svarer til kostpris.

Nedskrivning

Hvis den enkelte debitor ikke er i stand til at indfri sin forpligtigelse, nedskrives debitoren til nettorealisationseværdi.

En aldersfordelt forfaldsliste for tilgodehavender og kendskab til de enkelte debitorer gør det muligt at vurdere behov for eventuel nedskrivning for tab.

Vurderingen kan foretages ud fra:

- En konkret vurdering af tab på den enkelte debitor (specifik nedskrivning), eller
- Ud fra en samlet vurdering af forventede tab på de samlede debitor tilgodehaverer som statistisk indtræffer hvert år (generel nedskrivning)

I vurdering af nedskrivningen kan følgende forhold inddrages:

- Aldersfordelingen og eventuelt omsætningshastighederne for de enkelte debitorgrupper
- En konkret vurdering af de debitorer, som er forfaldne
- Historikken i forbindelse med tab på debitorer samt evt. driftsførte tab i årets løb. Historikken anvendes til at fastsætte den statistiske procentandel debitorerne nedskrives med
- Er der en særlig debitorgruppe for dubiøse debitorer, bør denne gennemgås med henblik på om der er realiseret tab efter regnskabet afslutning

Alle tab på debitorer skal dokumenteres.

3.1.6 Igangværende arbejder for fremmed regning

Igangværende arbejder for fremmed regning er omsætningsaktiver, som udgør værdien af udført arbejde for en ekstern part, hvor der er erhvervet ret til betaling herfor.

I overensstemmelse med periodiseringsprincippet skal projektindtægter indregnes i takt med afholdelse af projektomkostningerne. Aktivets i balancen udgør projektindtægter for udført arbejde, som ikke er faktureret.

For specielt projekter, der strækker sig over ét år og længere, eller arbejder, som har en lang sagsbehandlingstid, hvor der er stor tidsmæssig forskydning mellem afholdelse af omkostninger og modtagelse af vederlag for udført arbejde, er det relevant at indregne igangværende arbejder. Sådanne projekter kan fx forekomme i forbindelse med EU-tilskud, tilskudsfinansierede forskningsaktiviteter og indtægtsdækket virksomhed.

For igangværende arbejder for fremmed regning, hvor indbetalinger modtages, før arbejdet er udført, klassificeres igangværende arbejder som kortfristet gæld.

Indregning

Indtægter for udført arbejde indregnes på balancen, når værdien af det udførte arbejde kan værdiansættes pålideligt, og der er erhvervet ret til betaling for det.

Man kan normalt foretage pålidelige skøn over værdien af det samlede arbejde, når følgende betingelser er aftalt mellem parterne:

- Rettigheder i forbindelse med den tjenesteydelse, der skal leveres
- Det vederlag, som skal udveksles, og
- Betalingsmetode, -tidspunkt og -betingelser er aftalt

Der skal ske en opsamling af de påløbne omkostninger frem til regnskabsafslutningen, således at sammenhængen mellem indtægter og omkostninger sikres. Opsamlingen skal ske projekt for projekt.

Måling

Igangværende arbejder for fremmed regning måles til de medgåede aktiviteterets kostpris, og kostprisen kan opgøres pålideligt.

Når det er sandsynligt, at påløbne omkostninger ikke vil blive dækket, indregnes indtægter ikke som igangværende arbejder for fremmed regning.

Nedskrivning

Hvis det er sandsynligt, at man vil lide et tab på et igangværende arbejde for fremmed regning, skal aktivet nedskrives. Nedskrivningen skal omfatte det samlede tab, dvs. at der skal tages hensyn til samtlige omkostninger, der forventes at medgå til færdiggørelsen af projektet eller det stykke arbejde, der er aftalt.

Overstiger nedskrivningen værdien af det igangværende arbejde, opføres det overskydende beløb under posten "Hensættelser".

3.1.7 Andre tilgodehavender

Andre tilgodehavender defineres som de kortfristede tilgodehavender, der ikke kan klassificeres under tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser.

Såfremt et tilgodehavende har negativt fortegn, reklassificeres beløbet til posten "Anden gæld" under hovedposten "Kortfristede gældsforpligtelser".

Indregning

Andre tilgodehavender følger de generelle indregningsprincipper.

Under andre tilgodehavender indregnes bl.a. følgende kategorier: tilgodehavender vedr. skatter og afgifter, lønfordeling og -afregning, forudbetalte tilskud, forudbetalt rejseforsud, refusion af udgifter, foretagne udlæg, og mellemregning vedrørende særlige ordninger som eksempelvis barselsfonden, puljejob, fleksjob, jobdansk, deposita, SLS-konto til SE-nr.-afstemning, interimskonto og interimskonto SLS/SP.

Måling

Andre tilgodehavender måles til det nominelle beløb med fradrag af eventuelt "vurderet" tab.

Nedskrivning

Andre tilgodehavender nedskrives, når beløbet er uerholdeligt (dvs. ikke kan inddrives).

3.1.8 Periodeafgrænsningsposter

Periodeafgrænsningsposter omfatter forudbetalte omkostninger for varer, tjenesteydelser mv. samt afgivne donationer eller tilskud, som periodeafgrænses.

Donationer eller tilskud, som er periodeafgrænset, omfatter afgivne donationer eller tilskud til tredjemand. Det kan være afgivne donationer eller tilskud i form af anlægsaktiver, hvor ejendomsretten til aktivet overdrages til tredjemand mod, at denne er forpligtet til at udføre en række fremtidige opgaver.

Indregning

Periodeafgrænsningsposter indregnes på udbetalingstidspunktet svarende til den del af omkostningsposten, som skal periodeafgrænses.

Donationer indregnes, når der er givet tilsagn om donering eller tilskud til tredjemand. Doneres anlægsaktiver vederlagsfrit uden tilknyttede forpligtelser for tredjemand, indregnes aktivet ikke.

Donationer eller tilskud udgiftsføres efterfølgende i takt med, at tredjemand udfører de aftalte opgaver eller forpligtelser.

Måling

Periodeafgrænsningsposter måles til den andel af kostprisen, som er forudbetalt.

Afgivne donationer eller tilskud værdiansættes til den værdi, forpligtelsen repræsenterer, dvs. typisk det donerede aktivs kostpris med fradrag af den andel af forpligtelsen, som er opfyldt af tredjemand.

3.1.9 Værdipapirer

Værdipapirer omfatter obligationer og aktier mv., som er let omsættelige.

Indregning

Den regnskabsmæssige behandling af værdipapirer følger de generelle indregningskriterium.

Måling

Kortfristede værdipapirer måles til dagsværdi.

3.1.10 Likvide beholdninger

Likvide beholdninger omfatter indestående på bankkonti og kassebeholdninger.

Indregning

Den regnskabsmæssige behandling af likvider ændres ikke som følge af overgang til omkostningsprincipper.

Måling

Likvide beholdninger måles til dagsværdi.

3.2 Passiver

Ved passiver forstås summen af egenkapital og indgåede forpligtelser. Egenkapitalen er en residualpost, som udgør forskellen mellem aktiver og forpligtelser. Indgåede forpligtelser kan være gældsforpligtelser eller hensatte forpligtelser (hensættelser).

Gældsforpligtelser kan være kortfristede eller langfristede.

Kortfristede gældsforpligtelser omfatter gæld til leverandører af vare- og tjenesteydelser samt skyldig løn, feriepenge og overarbejde mv. Endvidere indregnes forudbetalte indtægter, som en periodeafgrænsningspost under gældsforpligtelser.

Langfristede gældsforpligtelser omfatter statsgæld, prioritetsgæld og lån til finansiering af aktiver.

Hensættelser er en særskilt post placeret mellem gæld og egenkapital for at understrege denne kategori af posters usikre karakter. Hensættelser har til formål at afdække bestemte tab og forpligtelser, der kan henføres til samme eller tidligere år.

3.2.1 Egenkapital

Egenkapital er udtryk for institutionens formue opgjort ved at trække institutionens forpligtelser fra institutionens aktiver, hvor forpligtelser og aktiver er værdiansat efter de regler, der gælder herfor.

3.2.2 Hensatte forpligtelser

Hensatte forpligtelser omfatter forpligtelser, som er retslige eller faktiske, og som man ikke har nogen realistisk mulighed for at undgå at betale. Hensatte forpligtelser er således sandsynlige, men uvisse med hensyn til tidspunkt for betaling og det nøjagtige beløb, som skal betales. Posten har således en usikker karakter med hensyn til det beløb, som skal indfries.

Eksempler på hensatte forpligtelser er:

- En tabsgivende aftale eller kontrakt, som man er part i, som man ikke kan frigøre sig fra, og hvor tabet ikke kan opgøres endeligt
- Et erkendt tab vedrørende en retssag, som man er involveret i
- Oprydningsforpligtelser på en miljøforurennet grund, når denne er erkendt

Indregning

En hensat forpligtelse indregnes, når der er en vis sikkerhed for, at den skal indfries, og når værdien kan opgøres pålideligt.

Forpligtelser, som er tilknyttet anskaffelsen, eller som opstår i takt med anvendelsen af et anlægsaktiv, indregnes som en del af aktivets kostpris. Det er en forudsætning for indregning af disse forpligtelser, at de er defineret, samt at de økonomiske konsekvenser kan opgøres pålideligt.

Hensatte forpligtelser, som strækker sig over en regnskabsafslutning, periodiseres i videst muligt omfang.

Hensættelser tilbageføres i takt med, at de betales.

Normalt indregnes hensatte forpligtelser i resultatopgørelsen i det år de hensættes. Undtaget herfra er de hensættelser som:

- er en del af et aktivs kostpris, eller
- afholdes over en regnskabsafslutning

Omkostninger, som er en del af et aktivs kostpris kan være:

- Nedtagelses-, bortskaffelses- og reableringsomkostninger som man er forpligtet til at afholde, når et anlægsaktiv tages ud af brug. Disse forpligtelser skal derfor betragtes som en del af aktivets kostpris

- Retableringsomkostninger vedrørende lejemål som forfalder til betaling når lejemålet fraflyttes

Omkostningerne indregnes som en del af kostprisen på anskaffelsestidspunktet og justeres løbende i takt med anvendelse af aktivet; dog kun hvis betingelserne for indregning ændres væsentligt.

Hensættelse til retablering af lejemål kan omfatte reparation, istandsættelse og genopretning af lejemålet.

Forpligtelser, som afholdes over en længere tidsperiode, skal periodiseres. Dette kan dreje sig om hensættelse til ekstraomkostninger i forbindelse med:

- Omstruktureringer eller ressortomlægninger
- Nedlukning af aktiviteter

Hensættelser til ekstraomkostninger i forbindelse med omstruktureringer, ressortomlægninger eller nedlukning af aktiviteter skal i videst muligt omfang periodiseres, hvis omstruktureringen strækker sig hen over en regnskabsafslutning. Såfremt man beslutter og igangsætter en restrukturering den 1. oktober, og forventer den afsluttet den 31. marts året efter, skal den samlede omkostning periodiseres over omstrukturingsperioden.

Omkostninger i forbindelse med omstrukturering eller ressortomlægninger indregnes, når der foreligger en offentlig beslutning med en relativ konkret plan for implementeringen, og når implementeringen af planen planlægges påbegyndt inden for en overskuelig tidshorisont.

De omkostninger, der indregnes, vil i praksis alene være ensidigt bebyrdende meromkostninger, f.eks. fratrædelsesgodtgørelser og erstatning til kontraktpartnere for opsigelse af kontrakter.

Der hensættes ikke til omkostninger i forbindelse med en restrukturering eller ressortomlægning, der relaterer sig til fortsatte aktiviteter eller aktiviteter, som blot videreføres i andet regi.

Måling

Hensatte forpligtelser måles til kostpris eller estimeret dagsværdi.

Da hensatte forpligtelser er uvisse med hensyn til størrelse eller forfaldstidspunkt, kan kostprisen ikke altid opgøres præcist på balancedagen. Værdien kan alternativt fastsættes til estimeret dagsværdi, som "det bedste skøn" af de omkostninger der er nødvendige for på balancedagen at afvikle forpligtelsen. Med "bedste skøn" menes, at der skal tages højde for alle relevante risici og usikkerheder samt fremtidige begivenheder i det omfang, det er sandsynligt, at de vil indtræde.

Ny viden, der indtræffer efter balancedagen, om værdiansættelsen på balancedagen tages i betragtning, når opgørelsen foretages. Derimod skal begivenheder, forhold eller hændelser, som indtræffer efter balancedagen, og som har indvirkning på forpligtelsen, ikke tages i betragtning. Dvs. at hvis der i forbindelse med en omstrukturering tilføres ny viden om hensættelsens størrelse efter balancedagen, tages disse forhold i betragtning. Derimod hvis en omstrukturering medfører skriftlig opsigelse af yderligere medarbejdere efter balancedagen,

medtages denne hændelse ikke i værdiansættelsen, idet forholdet er indtrådt efter balance-dagen.

3.2.3 Langfristede gældsforpligtelser

Langfristede gældsforpligtelser er som regel en følge af en juridisk bindende aftale. Langfri-stede gældsforpligtelser er desuden kendetegnet ved at være forpligtelser, som er kendt med hensyn til beløb og betalingstidspunkt og, som forfalder efter mere end 1 år.

Overordnet sonder DTU mellem følgende grupper af langfristede gældsforpligtelser:

- Prioritetsgæld, og
- Periodiserede Donationer

Prioritetsgæld

Amortiseret kostpris skal benyttes til at opgøre den bogførte værdi af prioritetsgæld.

I medfør af reglerne om amortiseret kostpris skal kurstab og låneomkostninger fordeles over lånets løbetid. Dette medfører, at lånet på optagelsestidspunktet skal indregnes til det pro-venu, der udbetales med fradrag af afholdte transaktionsomkostninger. Kurstab og låneom-kostninger omkostningsføres over lånets løbetid som en finansiel post i resultatopgørelsen. Den til enhver tid bogførte restgæld svarer til den nominelle restgæld med fradrag af de kurstab og omkostninger, som endnu ikke er omkostningsført.

Formålet med amortiseret kostpris er, at omkostningerne forbundet med lånet løbende omkostningsføres, så den effektive rente løbende kommer til udtryk i resultatopgørelsen.

Den effektive rente er den rente, som medfører, at summen af de tilbagediskonterede ydelser giver provenuet ved låneoptagelsen.

Ved omlægning af et realkreditlån opstår ofte et kurstab. Kurstabet kan knytte sig til såvel det lån, der indfries, som til det nye lån, der optages. Kurstab vedrørende det nye lån skal behandles efter reglerne om amortiseret kostpris, d.v.s. at det skal indgå ved beregningen af den effektive rente på lånet og derved fordeles over lånets løbetid.

Kurstab på det lån, der indfries, skal som hovedregel indregnes i resultatopgørelsen som en finansiel post på tidspunktet for låneomlægningen. Det skyldes, at kurstabet som hovedre-gel anses som et tab, der er konstateret. Imidlertid indeholder de internationale regnskabs-standarder en bestemmelse, hvorefter kurstabet (eller en evt. kursgevinst) på det indfrie-de lån skal videreføres som et fradrag i det nye lån (og derved øge eller evt. formindske den effektive rente på det nye lån). Derved får omlægningen ingen umiddelbar effekt på resul-tatopgørelsen. Disse regler gælder dog kun, hvis det nye låns nutidsværdi afviger mindre end 10 % fra det gamle låns nutidsværdi beregnet efter renten på det gamle lån.

Såfremt der er tale om en kursgevinst anvendes reglerne analogt og konsekvent, dvs. man kan ikke anvende reglerne for kurstab og undlade det for kursgevinster.

Periodiserede Donationer

Indregning

Den regnskabsmæssige behandling af periodiserede donationer ændres ikke som følge af overgang til omkostningsprincipper.

Værdiansættelse

Donationer eller tilskud værdiansættes til aktivets regnskabsmæssige værdi (kostpris). Såfremt der er delvis finansiering ved donation eller tilskud, udgør periodeafgrænsningsposten et beløb svarende til den forholdsmæssige andel af aktivet.

Periodiserede donationer eller tilskud indtægtsføres efterfølgende i takt med, at afskrivningen på anlægsaktivet foretages.

3.2.4 Kortfristede gældsforpligtelser

Kortfristede gældsforpligtelser er defineret som forpligtelser, hvor tidspunktet for betaling og beløb er kendt, samt at betalingen forfalder inden for et år.

3.2.5 Leverandører af varer og tjenesteydelser

Gældsforpligtelser, der vedrører leverandører af varer og tjenesteydelser, er udtryk for, at der er modtaget varer eller tjenesteydelser for hvilke, der endnu ikke er sket betaling.

Definitionen omfatter alle varer og tjenesteydelser, som er leveret og modtaget på balancedagen, uanset om kreditorforholdet er faktureret eller ej.

Indregning

Varer og tjenesteydelser indregnes, når varen eller ydelsen er modtaget, og man er forpligtet til at indfri forpligtelsen, jf. [de generelle indregningskriterier](#). Forpligtelsen indtræder typisk, hvor man har overtaget ejendomsretten og andre risici knyttet til den leverede vare eller ydelse.

Måling

Leverandører af vare- og tjenesteydelser måles til kostpris.

Der indregnes det beløb, som skal bruges til at indfri forpligtelsen, hvilket typisk vil være nominal værdi inkl. eventuelle tilskrevne renter.

3.2.6 Anden kortfristet gæld

Anden kortfristet gæld er andre gældsforpligtelser, der ikke er gæld til leverandører af varer og tjenesteydelser, hvor betaling forfalder inden for et år.

Under anden kortfristet gæld indregnes skyldig moms, indeholdt A-skat, skyldig bruttolønsrefusion, skyldigt overarbejde, modtaget depositum, refusion af indtægter, disponerede tilsagn og garantier og lignende.

Indregning

Anden kortfristet gæld indregnes, når man er forpligtet til at indfri forpligtelsen.

Omkostninger til skyldigt over-, mer- og fleksarbejde indregnes, såfremt beløbet er væsentligt. Beløbet skal afsættes, uanset om det skyldige beløb udbetales eller afspadsres. Det skyldige beløb tilbageføres, når det enten udbetales eller afspadsres.

Måling

Anden kortfristet gæld måles til kostpris.

Skyldigt overarbejde opgøres som antallet af timer, der skal afspadseres gange den gennemsnitlige lønomkostning pr. time. Størrelsen af beløbet kan opgøres og registreres med udgangspunkt i et udtræk af timesedler og/eller tidsregistrering eller lignende.

3.2.7 Skyldige feriepenge

Skyldige feriepenge omfatter den del af ferieforpligtelsen, der er optjent, men endnu ikke indbetalt til Feriekonto, for så vidt angår timelønnede, samt den del der er optjent, men endnu ikke afholdt, for så vidt angår månedslønnede med ret til løn under ferie.

Indregning

Der indregnes skyldige beløb af al den ferie, der er optjent i optjeningsåret samt tidligere optjeningsår, som endnu ikke er afholdt.

Når feriepengene udbetales, eller ferien afholdes med løn, reduceres gældsposten tilsvarende.

Måling

Beregningen baseres på udtræk fra Statens Lønssystem (SLS), hvor den ferieberettigede løn fremgår.

Beregningen af skyldige feriepenge skal omfatte almindelige feriedage og særlige feriedage som er optjent.

3.2.8 Igangværende arbejder for fremmed regning

Igangværende arbejder for fremmed regning omfatter værdien af arbejder, som er igangsat for fremmed regning, hvor forudbetalingen overstiger værdien af det udførte arbejde, og derfor indregnes som en gældspost.

Indregning

Indregningskriterier er beskrevet under posten '[Igangværende arbejder for fremmed regning](#)' under omsætningsaktiver i ØAV.

Måling

Målingen er beskrevet er nærmere beskrevet under posten '[Igangværende arbejder for fremmed regning](#)' under omsætningsaktiver i ØAV.

3.2.9 Periodiserede donationer

Periodiserede donationer omfatter donationer eller tilskud modtaget til opførelse eller køb af anlægsaktiver.

Indregning

Donationer eller tilskud til opførelse af anlægsaktiver indregnes som en selvstændig post.

Måling

Donationer eller tilskud måles til aktivets regnskabsmæssige skønnede kostpris. Såfremt der er delvis finansiering ved donation eller tilskud, udgør periodeafgrænsningsposten et beløb svarende til den forholdsmæssige andel af aktivet.

Periodiserede donationer eller tilskud indtægtsføres efterfølgende i takt med, at afskrivningen på anlægsaktivet foretages.

3.2.10 Periodeafgrænsningsposter

Omfatter forudbetalte indtægter for ydelser som endnu ikke er leveret eller igangsat.

Indregning

Forudbetalte indtægter indregnes når betaling modtages.

Måling

Forudbetalte indtægter måles til det beløb som er modtaget (amortiseret kostpris lig nominal værdi).

3.3 Eventualforpligtelser

En eventualforpligtelse er:

- Et forhold, der eksisterer på balancedagen som resultat af en tidligere begivenhed, og som kan medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, men hvor forpligtelsens eksistens først kan bekræftes af en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som er uden for virksomhedens kontroller
- En pligt, der eksisterer på balancedagen som resultat af en tidligere begivenhed, med hvor det ikke er sandsynligt, at afviklingen vil medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, eller
- Forpligtelse, hvis beløbsmæssige størrelse ikke kan måles med tilstrækkelig pålidelighed

Sondringen mellem eventualforpligtelser, hensættelser og gæld kan illustreres således:

1. Hvis institutionen bor på en forurennet grund, men der endnu ikke er en pligt til at rydde op, så er der tale om eventualforpligtelser (den hændelse, der udløser en egentlig forpligtelse, er endnu ikke indtruffet)
2. Den hændelse, der udløser forpligtelsen, kan eksempelvis være, at der kommer et krav om oprydning (eksempelvis et lovkrav eller et påbud), men den præcise omkostning herved kendes ikke på tidspunktet for regnskabsafslutningen – eller betalingstidspunktet er usikkert. Når dette sker, så skifter forpligtelsen fra at være en eventualforpligtelse til at være en hensættelse.
3. Når arbejdet er udført – og beløb og forfaldstidspunkt derfor kendes – skifter forpligtelsen status fra hensættelse til gæld.